

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

De dos en dos

«**E**n aquell temps, Jesús cridà els dotze i començà d'enviar-los de dos en dos» (Mc 6,7). Així comença el fragment evangèlic que es proclama avui diumenge en la celebració de l'eucaristia.

Sí, «de dos en dos» és com el Senyor ens envia sempre a irradiar arreu l'alegria de l'Evangelí. Ens envia. Som «enviats» de Jesús. «De dos en dos», en comunitat, fraternalment, «caminant junts», mai com a franciradors, sinó en comunió, sinodalment, com ens recorda el papa Francesc. És molt perillós l'individualisme. Costa molt treballar en equip. Tots plegats hem de ser més humils. Hem de convèncer-nos que mai no ho sabem tot, que podem aprendre dels altres. Que hem d'anar de dos en dos.

Això d'anar «de dos en dos» amb Jesús assumeix un significat nou, no només pràctic. Jesús envia «de dos en dos» —explica sant Gregori el Gran— per tal de remarcar la caritat, perquè menys que entre dues persones no hi pot haver pas cap caritat. El primer testimoni que hem de donar de Jesús és el de l'amor recíproc. «En això coneixeran tots que sou deixebles meus: per l'amor que us tingueu els uns als altres» (Jn 13,35).

El Senyor és qui ens convida a ser una comunitat de germans, una gran família de famílies, el Poble Sant fidel de Déu, Església que surt a l'encontre de cada persona. M'agrada compartir amb vosaltres aquesta invitació que ens fa el Sant Pare quan ens diu: «Sortim, sortim a oferir a tothom la vida de Jesucrist (...), m'estimo més una Església accidentada, ferida i tacada per haver sortit al carrer, que no pas una Església malalta pel tancament i la comoditat d'aferrar-se a les pròpies seguretats» (*Evangelii gaudium*, 49).

Sortim, sí, sortim creient profundament que el que anunciem és quelcom extraordinari. Sortim

experimentant que l'Esperit Sant ens precedeix. Sortim adonant-nos que quan arribem a un poble, Jesús ja hi és prèviament a nosaltres i ens està esperant especialment en els seus predilectes: els més pobres i desvalguts. Sortim lliures de coses secundàries que impedeixen la missió. Sortim amb autenticitat, sense fer comèdia, sense ser buròcra-

tes, sense viure el ser deixebles missioners tan sols com un rol per a unes poques hores convingudes. Sortim «caminant junts», sinodalment, convertits i transformats per Crist, vivint «per Ell, amb Ell i en Ell». Sortim «de dos en dos»!

† **Sergí Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

No costa gens, tombar el cap i mirar enrere. Resseguir amb la mirada el camí fet. Aquest gest, senzill però agosarat, fa possible repassar, és a dir, tornar a passar pel camí ja recorregut. Re-caminar les petjades esculpides en el passat. De tant en tant, convé fer aquest moviment descrit. Per això ens felicitem dels anys passats. Uns ho aprofiten per recordar, altres per repensar. En podem dir, refer. M'agrada més aquesta paraula pel seu sentit d'acció. I és que, tot a la vida és acció. La vida

es fa. Quan es viu, es construeix pas a pas. La vida no te la donen ja feta, ni muntada i, moltes vegades, no tens ni les peces per combinar, com aquells mobles kit que els compres desmuntats i només els has de carregar.

La vida és un regal, perquè ningú no ha pagat cap euro per tenir-la. La vida és un obsequi, perquè Algú ens

Fem la vida

l'ha concedit sense haver fet mèrits per tenir-la. La vida és un do, perquè tot el que tenim era d'Algú altre que ha volgut compartir amb nosaltres el que tenia només per a Ell. Però la vida que ens han donat no té forma, ni mida, ni llargada, ni gust, ni tacte, ni sentiment, ... la vida no té res que no li posem nosaltres, és un recipient buit, i potser ni tan sols això.

La vida és només una empenta que un dia Déu mateix ens va donar, perquè deixéssim les nostres seguretats i féssim un pas més enllà d'on érem.

Després d'uns anys ens adonem que encara ens movem amb aquella empenta, encara caminem i després d'aquell primer pas n'hem donat milions més, i ens adonem que els nostres passos no s'aturen mentre ens sentim empentats.

Mn. Valentí Alonso i Roig

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

De dos en dos

«**L**lamó a los Doce y los fue enviando de dos en dos» (Mc 6,7). Así empieza el fragmento evangélico que se proclama hoy domingo en la celebración de la eucaristía.

Sí, «de dos en dos» es como el Señor nos envía siempre a irradiar por doquier la alegría del Evangelio. Nos envía. Somos «enviados» de Jesús. «De dos en dos», en comunión, fraternalmente, «caminando juntos», nunca como francotiradores, sino en comunión, sinodalmente, como nos recuerda el papa Francisco. Es muy peligroso el individualismo. Cuesta mucho trabajar en equipo. Todos juntos debemos ser más humildes. Tenemos que convencernos de que no siempre lo sabemos todo, que podemos aprender de los demás. Que debemos ir de dos en dos.

Esto de ir «de dos en dos» con Jesús asume un significado nuevo, no solo práctico. Jesús envía «de dos en dos» —explica san Gregorio Magno— para remarcar la caridad, porque con menos de dos personas no puede haber ninguna caridad. El primer testimonio que tenemos que dar de Jesús es el del amor recíproco. «En esto conocerán todos que sois discípulos míos: si os amáis unos a otros» (Jn 13,35).

El Señor es quien nos invita a ser una comunidad de hermanos, una gran familia de familias, el Pueblo Santo fiel de Dios, Iglesia que sale al encuentro de cada persona. Me gusta compartir con vosotros esta invitación que nos hace el Santo Padre cuando nos dice: «Salgamos, salgamos a ofrecer a todos la vida de Jesucristo (...), prefiero una Iglesia accidentada, herida y manchada por salir a la calle, antes que una Iglesia enferma por el encierro y la comodidad de aferrarse a las propias seguridades» (Evangelii gaudium, 49).

Salgamos, sí, salgamos creyendo profundamente que lo que anunciamos es algo extraordinario. Salgamos experimentando que el Espíritu Santo nos precede. Salgamos dándonos cuenta de que cuando llegamos a un pueblo, Jesús ya está allí previamente antes que nosotros y nos está esperando especialmente en sus predilectos: los más pobres y desvalidos. Salgamos libres de cosas secundarias que impiden la misión. Salgamos con autenticidad, sin hacer comedia, sin ser burócratas, sin vivir el ser discípulos misioneros tan solo como un rol para unas pocas horas convenidas. Salgamos «caminando juntos», sinodalmente, convertidos y transformados «por Cristo, con Él y en Él». ¡Salgamos «de dos en dos»!

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

Confirmacions a Camarles

El passat dissabte 18 de maig, Vigília de la Pentecosta, trenta joves de la parròquia més un a la Catedral al dia següent, van rebre el sagrament de la Confirmació de mans del Sr. Bisbe, Mons. Sergi Gordo.

Va ser una celebració d'alegria i de joia, el nostre bisbe els va animar a continuar el camí, vivint la fe amb alegria.

Mn. Joan Guerola

Trobada de Pentecosta

Els dies 18 i 19 de maig varem celebrar, organitzada pel Moviment Teresià d'Apostolat, la Trobada de Pentecosta al Centre Sant Enric d'Ossó. Acollida, diversitat, trobades, diàlegs, silenci, taula compartida... celebrant en família que l'Esperit crea i recrea comunitat, que som Església. El lema «Junts en camí» ens va posar la mirada i els passos per anar fent camí sinodal.

Vinguts de Pamplona, Saragossa, Tarragona, Tortosa, la Cava, València i Barcelona, ens varem obrir a l'escolta de l'Esperit, que ens impulsa a anar sempre més endins. Després d'una interessant presentació del camí sinodal per part de Montse Rescalvo i Cori Casanova, absolutament vivencial, rica en propostes i plena d'esperança, varem fer una gimcana que anava seqüenciant els continguts de manera que cocreàvem els grans temes del Sínode. La mateixa metodologia de treball va ser ja una experiència sinodal: reflexionar, proposar, escoltar, dialogar, començar i acabar junts, experimentar la força de la comunió... ens va ajudar a viure a tall de petit laboratori, aquesta Església que l'Esperit està gestant.

La vetlla va estar presidida pel nostre bisbe Sergi Gordo, que ens va animar a obrir-nos a acollir l'alè de l'Esperit que impulsa a viure l'Església com a família, junts, en fraternitat. El grup «Dècada religiosa» va animar fenomenalment la celebració. Acabarem

el dia assaborint un bon coc ben regat amb vi dolç de Vinye.

El diumenge trobada d'oració i cançó amb Salomé Arricibita amb un fil conductor teresià: «Juntos andemos Señor». I, com a comiat, un homenatge a sant Enric d'Ossó.

Merche Mañeru, stj

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Gràcies a la resurrecció de Jesús, el mal ja no té poder, el fracàs no pot impedir-nos tornar a començar i la mort es converteix en un passatge cap al començament d'una vida nova» (10 d'abril).

@Pontifex_es: «L'alegria de la resurrecció és nostra, perquè ens va ser donada el dia del nostre Baptisme. No renunciem a l'alegria del temps de Pasqua! Afanyem-nos a buscar al Ressuscitat en l'Eucaristia, en el seu perdó, en l'oració i en la caritat viscuda» (11 d'abril).

@Pontifex_es: «Jesús ens coneix i ens estima; si romanem en Ell, no hem de témer, perquè també per a nosaltres cada creu es transformarà en resurrecció, cada tristesa en esperança, cada lament en dansa» (13 d'abril).

@Pontifex_es: «Ja n'hi ha prou amb la guerra, ja n'hi ha prou amb els atacs, ja n'hi ha prou amb la violència! Sí al diàleg i sí a la pau! Preguem junts per la pau» (14 d'abril).

Jornades nacionals de Delegats de Missions de les OMP a Madrid

El passat 20, 21 i 22 de maig els Delegats diocesans de Missions van assistir a les Jornades nacionals que cada any organitzen les OMP a Madrid. El tema principal de reflexió va ser: «Cooperació espiritual: pregària, primera obra missionera».

Les jornades van començar amb la intervenció del president de la Conferència Episcopal Espanyola que, després de fer un anàlisi de la recerca espiritual del món d'avui enmig de la secularització, gnosticisme, individualisme i espiritualitats amb minúscula, analitzava la profunditat i grandesa de l'espiritualitat cristiana. Fruit del do de Déu que ens abraça, aquesta espiritualitat respon a la set abismal de l'ésser humà. «Estem cridats a viure segons l'Esperit, però en la carn», una espiritualitat d'encarnació que passa «pel treball, per la cultura, per l'amor, per tots els costats on es fa present l'encarnació de Jesucrist». El padre Lino Herrero, dels Missioners de Mariannahill, va exemplificar, en el carisma de la seva congregació, la unió entre vida

apostòlica activa i espiritualitat pròpia de la vida monacal.

El dimarts es va iniciar la jornada amb una conferència exposada pel director espiritual d'Infància i Joventut de l'Arxidiòcesi de Madrid, el qual va glossar la *Christus Vivit* del papa Francesc, explicava que la pastoral juvenil ha de ser missionera. El jove cerca referents reals: amb les seves debilitats i fermes en la seva fe; la fragilitat és inherent a la persona humana, i per això el jove missioner es veurà reflectit en el prevere que no amaga les seves debilitats i fragilitats. Finalment, el secretari general de la PUM va presentar el missatge del papa Francesc per al Domund 2024, destacant tres paraules claus: incansable, banquet escatològic (eucarístic) i tots. «Què fer amb el Missatge del Domund?». Assistir i ajudar al Sant Pare a transmetre el seu missatge a cada cristià del món, perquè el Papa ha escrit el missatge per a tots els cristians.

Delegació diocesana de Missions

Reflexió sobre problemes contemporanis de la gent gran

Una vegada més, el moviment Vida Creixent ens vam reunir per assistir a la xerrada que cada trimestre ens fa Mn. Joan Bajo Llauredó, consiliari diocesà d'aquest moviment. Aquesta vegada el tema va ser sobre el suïcidi de la gent gran, un dels problemes que afecta la societat d'avui. Centrà la xerrada en els següents factors: 1) El suïcidi en el moment present; 2) Factors precipitants del suïcidi; 3) Prevenció del suïcidi en persones grans; i 4) Com actuar en aquests casos?

El suïcidi en el moment present: Cada any en el món es produeixen 800.000 suïcidis.

Factors precipitants del suïcidi: 1) Trastorns mentals; 2) Greus malalties amb molt de dolor i invalidants; 3) Sensació de càrrega; 4) Institucionalització; i 5) Precarietat econòmica.

Factors que alerten del suïcidi en persones grans: 1) Silenci i aïllament; 2) Llenguatge subliminal; 3) Conductes de tancament; i 4) Compli-

ment. Una de cada dues persones que intenten suïcidar-se ho aconsegueixen.

Prevenció del suïcidi en persones grans: 1) Sensibilització; i 2) Edatisme, que és una manera de discriminació social per qüestió de l'edat que afecta molta gent gran.

Com actuar en aquests casos. Pla nacional de prevenció del suïcidi: També és necessari la promoció del concepte «envelliment saludable i actiu».

Què diu el papa Francesc: «La malaltia pesa sobre les persones grans d'una manera diferent i nova de quan un és jove a quan és adult, adult». «Hem de sentir la responsabilitat de visitar els ancians que sovint estan sols i presentar-los al Senyor en la nostra pregària»

Mn. Joan Bajo ens avançà una petita programació per a les tres xerrades, una per trimestre com sempre, per al proper curs 2024-2025, a partir del

Jubileu 2025, convocat pel papa Francesc: «Pellegrins d'Esperança».

Maria Joana Querol Beltrán

AGENDA

► **Dimarts 16**, Amposta, Parròquia Sant Josep, a les 20 hores, Eucaristia i processó de la Mare de Déu del Carme.

► **Dissabte 20**, El Raval de Cristo, a les 20 hores, confirmacions.

► **Diumenge 21**, Catí, a les 12.30 hores, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

15. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Is 1,10-17 / Sl 49 / Mt 10,34-11,1]. Sant Bonaventura (1218-1274), bisbe d'Albano i dr. de l'Església, cardenal (franciscà); sant Antíoc, metge mr.; sant Pompili-Maria Pirrotti, prev. escolapi.

16. □ Dimarts [Is 7,1-9 / Sl 47 / Mt 11,20-24]. Mare de Déu del Carme o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent del mar; santa Magdalena Albrici de Como, vg. agustina.

17. ■ Dimecres [Is 10,5-7.13-16 / Sl 93 / Mt 11,25-27]. Sant Aleix, pele-

grí; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.; santa Marcel·lina, vg., germana de sant Ambrós; sant Lleó IV, papa (847-855); beates Annetta Pelràs, Teresa de Sant Agustí i companyes, vgs. carmelitanes i mrs.

18. ■ Dijous [Is 26,7-9.12.16-19 / Sl 101 / Mt 11,28-30]. Sant Frederic, bisbe d'Utrecht i mr.; santa Marina, vg. i mr.; santa Simforosa i els seus set fills, mrs.

19. ■ Divendres [Is 38,1-6.21-22.7-8 / Sl: Is 38 / Mt 12,1-8]. Santa Àurea, vg. i mr. a Sevilla; sant Simmac,

papa (sard, 498-514); beat Pere de Cadireta, dominicà, de Moià.

20. ■ Dissabte [Mi 2,1-5 / Sl 10 / Mt 12,14-21]. Sant Elies, profeta (s. IX aC); santa Margarida, vg. i mr.; sant Torlaci, bisbe; sants Pau i Sisenand, diaques i mrs. a Còrdova; santa Margarida, vg. i mr.; santa Liberata, vg. i mr.

21. ■ Diumenge vinent, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Jr 23,1-6 / Sl 22 / Ef 2,13-18 / Mc 6,30-34]. Sant Llorenç de Bríndisi (1559-1619), prev. caputxí i dr. de l'Església; sant Daniel, profeta (s. VII-VI aC).

Diumenge XV de durant l'any (B)

COMENTARI

«Predicaven a la gent que es convertissin i treien molts dimonis»

La vocació d'apòstol no és mai còmoda ni fàcil. Ho podem veure a la primera lectura. Amós ha estat cridat per Déu, però ell, que és del regne de Judà, predica al territori d'Israel (regne del nord) i no és ben rebut. Per això el sacerdot del santuari de Betel, santuari del rei li diu: *Vident, ves-te'n d'aquí. Fuig al país de Judà. Menja-hi el teu pa i fes-hi de profeta però aquí no.* Amasies vol controlar els profetes. Però Amós no té com a professió fer de profeta per a guanyar-se la vida: *Jo no soc profeta ni he estat mai de cap comunitat de profetes. Jo soc pastor, però el mateix Senyor m'ha pres de darrera els ramats i m'ha dit: Ves a profetitzar a Israel, el meu poble.* És dura la missió del profeta. Qui fa de la profecia el seu mitjà de vida no és veritable profeta ni s'atrevirà a profetitzar contra el poble o contra el rei, cosa que sí farà el veritable enviat de Déu perquè només és fidel al Senyor. A l'evangeli veiem com Jesús *cridà els dotze i començà d'enviar-los de dos en dos.* Sí, els donà poder sobre els esperits malignes, però en canvi els recomana que *no prenguin res per al camí: ni pa, ni sarró, ni diners, ni un altre vestit; i només sandàlies per calçat.* Es tracta de viure amb molta austeritat perquè sigui més creïble la paraula de Déu que predicaran. *A la primera casa on us allotgeu quedeu-vos-hi fins que marxeu d'aquell lloc.* No es tracta de buscar una casa més còmoda o agradable. La predicació de l'evangeli s'ha de fonamentar no sobre el poder sinó sobre la paraula de Déu viscuda des de l'austeritat, lluitant contra el mal: *Els dotze predicaven a la gent que es convertissin. Treien molts dimonis i ungien amb oli molts malalts que es posaven bons.* Aquesta és la missió de l'Església: predicar la conversió, fer el bé i lluitar contra el mal. Sant Pau recorda l'elecció que Déu ha fet de tots nosaltres *perquè siguem irrepressibles per amor.* Des d'una vida austera i irrepressible, podem donar un testimoni autèntic de l'evangeli, fent el bé a tothom i lluitant contra el mal.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia d'Amós (Am 7,12-15)

En aquells dies, Amasies, sacerdot de Bet-El, digué a Amós: «Vident, ves-te'n d'aquí. Fuig al país de Judà. Menja-hi el teu pa i fes-hi de profeta, però aquí, a Bet-El, guarda't de tornar-hi a fer de profeta, que això és un santuari del rei, un temple de l'estat.» Amós li respongué: «Jo no soc profeta, ni he estat mai de cap comunitat de profetes. Jo soc pastor i sé fer madurar el fruit dels sicòmors, però el mateix Senyor m'ha pres de darrera els ramats i m'ha dit: "Ves a profetitzar a Israel, el meu poble"».

▶ Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor, i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,3-14) (Versió abreujada)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel. Ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepressibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dona lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat. En ell hem estat rescatats amb el preu de la seva sang. Les nostres culpes han estat perdonades. La riquesa dels favors de Déu s'ha desbordat en nosaltres. Ell ens ha concedit tota aquesta saviesa i penetració que tenim. Ens ha fet conèixer el secret de la decisió benèvola que havia pres en ell mateix, per executar-la quan els temps fossin madurs: ha volgut unir en el Crist tot el món, tant el del cel com el de la terra.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 6,7-13)

En aquell temps, Jesús cridà els dotze i començà d'enviar-los de dos en dos. Els donà poder sobre els esperits malignes i els recomanà que, fora del bastó, no prenguessin res per al camí: ni pa, ni sarró, ni diners, ni un altre vestit, i només les sandàlies per calçat. I els deia: «A la primera casa on us allotgeu, quedeu-vos-hi fins que marxeu d'aquell lloc. Si en un lloc no us volen rebre ni escoltar, a l'hora de sortir-ne, espelseu-vos la terra de sota els peus, com una acusació contra ells.»

Els dotze se'n van anar i predicaven a la gent que es convertissin. Treien molts dimonis i ungien amb oli molts malalts, que es posaven bons.

▶ Lectura de la profecia de Amós (Am 7,12-15)

En aquellos días, Amasías, sacerdote de Betel, dijo a Amós:

«Vidente: vete, huye al territorio de Judá. Allí podrás ganarte el pan, y allí profetizarás. Pero en Betel no vuelvas a profetizar, porque es el santuario del rey y la casa del reino».

Pero Amós respondió a Amasías: «Yo no soy profeta ni hijo de profeta. Yo era un pastor y un cultivador de sicomoros. Pero el Señor me arrancó de mi rebaño y me dijo: "Ve, profetiza a mi pueblo Israel"».

▶ Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos». / La salvación está cerca de los que lo temen, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / y sus pasos señalarán el camino. R.

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,3-14) (Versión abreviada)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en Cristo con toda clase de bendiciones espirituales en los cielos. Él nos eligió en Cristo antes de la fundación del mundo para que fuésemos santos e intachables ante él por el amor. Él nos ha destinado por medio de Jesucristo, según el beneplácito de su voluntad, a ser sus hijos, para alabanza de la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en el Amado. En él, por su sangre, tenemos la redención, el perdón de los pecados, conforme a la riqueza de la gracia que en su sabiduría y prudencia ha derrochado sobre nosotros, dándonos a conocer el misterio de su voluntad: el plan que había proyectado realizar por Cristo, en la plenitud de los tiempos: recapitular en Cristo todas las cosas del cielo y de la tierra.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 6,7-13)

En aquel tiempo, Jesús llamó a los Doce y los fue enviando de dos en dos, dándoles autoridad sobre los espíritus inmundos.

Les encargó que llevaran para el camino un bastón y nada más, pero ni pan, ni alforja, ni dinero suelto en la faja; que llevaran sandalias, pero no una túnica de repuesto. Y decía: «Quedaos en la casa donde entréis, hasta que os vayáis de aquel sitio. Y si un lugar no os recibe ni os escucha, al marcharos sacudíos el polvo de los pies, en testimonio contra ellos.»

Ellos salieron a predicar la conversión, echaban muchos demonios, ungián con aceite a muchos enfermos y los curaban.